

Universitätsbibliothek Paderborn

**Io. Francisci Leonis Eporediensis I. V. D. Episcopi
Thelesini Thesaurus Fori Ecclesiastici**

Leoni, Giovanni Francesco

Coloniae Agrippinae, 1682

27 Distributiones quotidiana non faciunt spolium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10316

418

Pij V. in Bull. Rom. cap. 43. & in d. com de spol. clericor. §. 8. num. 1. vers. præterea, & 24 num. 7. Quia cùm ex similibus beneficiis, & redditibus vix possit quis propter eorum tenuitatem sustentari, si quis, non excedens dictos annos redditus, nihilominus post obitum relinquit bona acqui-
sita, pecunias, aut mobilia, præsumuntur acquisita ratione ordinis clericalis, officij ecclesiastici, aut alterius legitimi exercitiij,
¶ 25 † quia, quando factum potest se habere ad delictum, & non delictum, præsum-
mitur in meliorem partem, Bart. in l. non solum, §. sed. ut probari, ff.
de nov. oper. nunci. Abb. in cap auditu. & ibi.
Felin. num. 33. de prescrip. & in cap. in pra-
sentia, num. 13. vers. sed ultrà. de probat. &
Gabr. in conf. 275. num: 2. vol. 1.

¶ 22 Nec obstat, † quòd res, quas clericus post clericatum acquisivit, præsumuntur de redditibus ecclesiæ acquisita, ut per Innoe. eod. cap. cùm in officiis, num. 3. de testam., quia Innocentius loquitur, & ejus dicta procedunt in bonis à Prælatis de-
functis relictis, qui amplos redditus habe-
bant. Sed hoc casu, quo beneficiati, juri novo per dictam constitutionem in-
ducto, habent legem certam, & favorabili-
lem, qua non excedentes annum redditum ecclesiasticum triginta ducatorum non faciunt spolium, si acquirunt, præsu-
muntur legitimè acquisivisse, ut sensit
Innocentius in d. cap. cum in officiis. num.
3. ver. quidam tamen.

¶ 23 Et hæc † præsumptio in jure, & majo-
ri verisimilitudine fundata contrariam præsumptionem excludit, cap. quia, &
cap. litteras, ext: de præsumptionibus, & ibi
Innoc. eod. num. 3.

Cum enim fundamentum intentionis

cameræ consistat in illicitis, quæ præten-
duntur ab ecclesiastico gestis, illud
probare tenetur, cum † etiam reus in
excipiendo efficiatur actor, & ejus ex-
ceptionem probare tenetur, l. 1. ff. de ex-
cept. Felin. in cap. auditu, num. 33. de pra-
script.

Maximè, si hæres reperiatur in posses-
sione, quia tunc non est privandus, donec
probetur bona cadere sub spolio, & came-
rae onus probandi incumbit, cap. nulli
junct. gloss. 12. quest. 5. gloss. in cap. sicut ma-
nifeste. in eorū probatur, in fin. ead. cau-
quaſſ. 1. & Pau. de Caſti. in l. si quis preſby-
ter. n. 4. C. de episc. & cler.

Non, † nec cadunt sub spolio, quæ
beneficiatus, dum viveret, emit ex reddi-
bus ecclesiasticis pro sua ecclesia, velej,
aut alijs ecclesijs vel locis pijs tradidit sine
fraude: ut si quis fundaret beneficium ec-
clesiasticum, & emeret redditus pro do-
tandis amore Dei puellis, aut ad alia opes
pia erogaret, dummodo, ipso vivente,
dominium fuerit translatum: quia tali ca-
ſu tempore mortis ecclesia, seu alia loca pia
habent dominium, & possessionem, &
tunc beneficiatus est eisdem bonis exurus,
qua propterea non vacant, nec in spolio
cadere possunt Navar. d. com. de spol. cle-
ric. §. 1. nu. 4. & §. 6. nu. 2. junc. vers. ter-
tiò noto.

Decimò, † nec sit spolium de diffi-
cionibus quotidianis, quia efficiuntur
bona propria clericorum, & uti qualitate
ratione laboris, & legitimis serviti, de illis ec-
clesiastici disponere possunt Gemin. in cap.
præsentis, de offi. ord. in 6. Dec. in conf.
280. colum. 1. Covar. in cap. cum in
officiis, numer. 4. de test. Redo. in tral.
de spol. eccles. quest. 1. numer. 27. vers.
ylo.

ylterius canones permittunt, & Paris. qui de communi restatur in cons. 33. col. 2. vol. 4.

²⁸ Undecimò, † non cadunt sub spolio bona à quibus cunque Vrbis incolis, seu curiam Romanam sequentibus, mobilia, immobilia, se moventia, pecunia, iocelia sive monilia, actiones, res, & jura, quæcunque ab eisdem incolis, & curiam Romanam sequentibus in dicta Urbe, & eius districtu consistentibus empta, aut alias quovis modo quæsita, si eos in dicta curia, seu eius districtu decedere contigerit, de quibus testamento, aut alio titulo disponi potest, & decedentibus ab intestato proximiores agnati succedunt, ut in extravagante Pauli III. sub dat. Romae 1549. sexto Idus Martij

vi per Nauarrm. eodem comment. §. 6. n. 1. 31 quam extravagantem novissime Paulus Papa Quietus innovavit.

²⁹ Sed, † quia diætæ extravag. vigore fuerat concessa facultas testandi in favorem proprietum filiorum illegitimorum, seu spuriorum, ac de jure incapacium, seu alias prohibitum, Pius V. sex causis adductis facultates testandi, aut quovis alio modo disponendi de acquisitis ex bonis ecclesiasticis, ac de aliis rebus etiam proprio labore partis ad commodum illegitimus, etiam legitimatorum, & habitationes illegitimi ad succendum in bonis feudalibus, & emphiteuticis ecclesiasticis concessas revocavit. ut in cons. sub dat. Romae anno 1570 sexto Kal. Februarii, in Bull. Rom. cap. 120. Ademum revocationem ampliando, illam procedere voluit, etiam quod ad bona patrimonialia ecclesiasticorum, in quibus illegitimi, aut alias de jure

incapaces nechæredes institui, nec succedere posse decrevit; ut in litteris sub annulo pectoris expeditis dat. Romæ die septima Martij 1572. in eodem. Bull. ap. 152.

Vltimò, † non cadunt sub spolio bona ecclesiasticorum decedentium, condito testamento, modò legitima facultate testandi suffulti, quæ tamen non sufficiunt, si qui illam obtinuit, non testetur arg. l. hac consultissima, & l. ex imperfecto, C. de testamen. & Navar. d. com. §. 7. num: 6. nisi in eadem facultate caveatur, quod etiam ab intestato proximiores in gradu succedant; quia tunc contra cameram Apostolicam lata interpretatio est facienda argum. text. in l. 3 ff. de const. princ. quem sequitur Bart. in l. si quando. num. 1. C. de inos. testament.

Et † solus Papa facultatem testandi concedere potest, Navar. eod. com. §. 9 n. 3. quia ipsi soli, uti vniuersali bonorum ecclesiæ administratori, est immediatè à Deo commissa bonorum omnium ecclesiasticorum administratio, & omnianim † bonorum ecclesiasticorum dominum esse Domini Nostri JESU CHRISTI, non solum ea ratione generali; Domini est terra, & plenitudo eius, sed etiam speciali censura, & dispositione hominum, licet superflua, fuerit, & hoc esse certum, & defide, tenet Nava. in tract. de reddit eccles. quæst. 1. mon. 40. num. 8. & in d. com. de spol. cler. §. 9. num: 4. & quoctunque casu hæc omnia procedunt duobus concurrentibus, uno in abstinentia, videlicet, ab illicita negotiatione, & aliis à sacris canonibus prohibitis, & altero in faciendo, nempe residendo, si ipsi habeant beneficia personalem residentiam requirentia, ex alibi allegatis.

Hhh 2

Ne